

Expunere de motive

Titlul actului normativ:

Proiect de lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 1/2011 a educației naționale

În România, învățământul primar, dar în special cel gimnazial și liceal presupune un număr foarte mare de ore petrecute de elevi la școală. Pentru ca un elev să-și poată însuși cunoștințele predate la școală, are nevoie să petreacă acasă un număr cel puțin egal de ore, pentru a-și învăța lecțiile și pentru a-și face temele pentru a doua zi.

Astfel, **un elev din învățământul primar trebuie să muncească aproximativ 8-9 ore pe zi** (4-5 ore la școală iar restul acasă pentru fiecare materie de a doua zi), iar **un elev de gimnaziu peste 12 ore pe zi**, având între 5 și 7 ore petrecute la școală. Cu alte cuvinte, aceștia își petrec toată ziua învățând, fără a le mai rămâne timp să facă și lucruri specifice vârstei lor (să-și descopere fiecare aptitudinile pentru: sport, teatru, balet, dans, muzică etc.). Spre sfârșitul programului școlar, capacitatea lor de concentrare și de învățare este aproape nulă.

Dacă ar fi să calculăm numărul de ore necesar unui elev pentru a-și desfășura toate activitățile necesare dintr-o zi normală, și anume: programul școlar, timpul alocat pentru pregătirea temelor de a doua zi, timpul indicat pentru recreere, acesta ar avea cu siguranță nevoie ca o zi să aibă cel puțin 30 de ore.

Indiferent de pregătirea profesorului sau de gradul de dificultate al materiilor pe care le are într-o anumită zi, dacă elevul are un program prea încărcat atunci îi va fi foarte greu să facă față sau să reziste psihic și fizic pe tot parcursul zilei.

Sistemul de învățământ românesc s-a modificat de nenumărate ori în ultimii 15 ani, dar asta nu înseamnă că s-a modificat în bine. Rezultatele la învățătură ale elevilor sunt în general tot mai slabe de la un an la altul.

Este limpede că sunt probleme în sistem care au determinat acest fapt. Nu consider că performanța copiilor stă în numărul orelor petrecute la școală. Dacă ar fi așa, atunci copiilor nu le-ar mai trebui meditații suplimentare. Nivelul de pregătire al elevilor nu are cum să fie același, atât timp cât sistemul educațional din România se bazează pe manuale alternative.

Când s-a optat pentru introducerea în sistemul de învățământ a manualelor alternative, nu s-au analizat următoarele aspecte:

- Nivelul de pregătire al profesorilor autori este diferit. Au ajuns în școli foarte multe manuale care conțin greșeli grave de exprimare, gramaticale, cât și în abordarea disciplinei respective. Acest lucru nu s-ar întâmpla dacă ar fi verificate corespunzător, astfel încât să fie eliminate greșelile la timp, pentru ca acestea să nu ajungă pe băncile elevilor.

- Fiecare autor are o abordare diferită. Spre exemplu, dacă analizăm două manuale de limba română, de la școli cu același profil, constatăm că într-un manual sunt tratate anumite opere literare iar în celălalt, altele. La testele naționale subiectele sunt aceleași pentru toți elevii. Prin urmare, cum pot fi testați la fel elevii, dacă ei au învățat noțiuni diferite?

- În momentul de față, aceste manuale alternative sunt propuse de autori sau edituri și aprobate de minister, cu condiția ca acestea să corespundă cu programa. Din dorința de a avansa în carieră și de a obține bani, tot mai mulți profesori lansează manuale peste manuale, neverificate, complicate, stufoase și prolixе. Astfel, suntem în situația în care fiecare editură lansează propriul set de manuale.

Înainte de introducerea manualelor alternative, **un manual era folosit mai mulți ani la rând în calitate de experiment.** Metodiștii monitorizau permanent rezultatele asimilării materialului de către copii. **Astăzi, manualele sunt lansate mai întâi în școli și abia după sunt corectate erorile, eventual după ce mass-media sesizează o parte din aceste greșeli.** Corect ar fi ca în cadrul Ministerului Educației să fie o comisie formată de specialiști în domeniu care să verifice integral manualele ce urmează a fi introduse în școli. Abia după această verificare temeinică un manual poate fi lansat.

Nu este corect ca în aceeași țară, în licee de același profil să existe manuale diferite de la un an la altul. Acest lucru vine în dezavantajul părinților cu mai mulți copii care sunt nevoiți să cumpere fiecărui copil manuale noi de la un an la altul, dar și în dezavantajul copiilor pentru că nu au acces la aceleași informații, nu se pot ajuta reciproc. Asistăm astfel la o adevărată mafie a manualelor alternative ale cărei victime sunt elevii cât și părinții.

De aceea, consider că ar trebui **reintroduse în sistemul de învățământ manualele unice pentru fiecare profil în parte.** Astfel, indiferent de orașul sau liceul unde copiii învață, vor avea șansa să fie pregătiți la fel, învățând după niște manuale care nu conțin greșeli de exprimare, noțiuni greșite sau lecții predate într-o ordine nefirească care nu țin cont de etapele acumulării de cunoștințe.

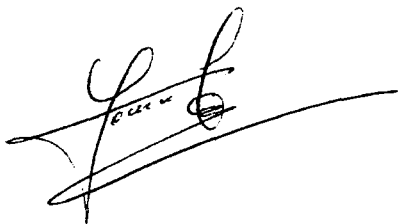
Aceste măsuri stau la baza adevăratei reforme în învățământ. Indiferent ce ai face, nu ai cum să ai un învățământ performant fără manuale corect elaborate și fără a-i da elevului posibilitatea să învețe acasă noțiunile predate la școală. Degeaba punem accent pe mărirea numărului de discipline

pe care le face un elev la școală dacă nu îi asigurăm și timpul necesar pentru a asimila cunoștințele. Practic, în aceste condiții învățământul funcționează ca un sistem care generează încercarea excesivă a programei fără a ține cont de capacitatea de acumulare a elevilor din dorința de a crea cât mai multe locuri de muncă în învățământ, care sunt oricum prost plătite din insuficiență de fonduri.

Având în vedere cele expuse mai sus, propun spre dezbateră și aprobare propunerea legislativă de modificare și completare a Legii nr. 1/2011 a educației naționale.

Inițiator:

Deputat PP-DD, Daniel Oajdea

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Daniel Oajdea', written over a horizontal line.